

De propagandafabels van de atoomenergie
AVerbruggen, Universiteit Antwerpen
3 april 2024

Gepubliceerd door De Wereld Morgen:

<https://www.dewereldmorgen.be/artikel/2024/04/03/de-propagandafabels-van-de-atoomenergie/>

Op donderdag 21 maart organiseerde het Internationaal Atoomenergieagentschap (IAEA) een conferentie bij het Atomium, symbool van de gouden jaren '50 van het atoom, ter versteviging van hun succesvolle lobbying op de klimaatconferentie COP28 in Dubai. Aviel Verbruggen herleidt hun discours tot zijn ware dimensie van platte leugens en fletse sprookjes en legt uit waarom het nog altijd over atoomenergie gaat, niet over kernenergie. Tweeëntwintig landen kondigden op de klimaatconferentie COP28 aan dat er tegen 2050 een verdrievoudiging van atoomenergie nodig zou zijn om de wereld van de klimaatverandering te redden.

Tezelfdertijd en op dezelfde plaats organiseerden lokale organisaties de protestactiviteit *Don't nuke the climate*. Zij verwerpen atoomenergie totaal, voor de volle 100% hernieuwbare energievoorziening samen met radicale energiebesparingen. De actie ontkrachtte de IAEA's nucleaire sprookjes.[2] Veel sprekers van over de hele wereld vertelden hun ervaringen met de misleidende verhalen van atoomenergie voorstanders en lobbyisten.

Elke spreker kreeg twee minuten spreektijd om het meest essentiële te vertellen van de boodschap die ze met collega's en het publiek willen delen.

Dit artikel is deels gebaseerd op mijn interventie aan het Atomium in Brussel op 21 maart. Het biedt bijkomende informatie over de context en de logische volgorde van de bondige stellingen (hierna in vetjes gedrukt) tijdens de korte presentatie.

Atoomenergie is financieel bankroet. Geen enkel project voor de bouw van atoomcentrales kan worden gerealiseerd zonder enorme financiële steun van de staatskas.

In plaats van miljarden te verspillen aan gefaalde en gevaarlijke atoomfissie- en fusietechnologie zouden overheden openbare fondsen beter gebruiken voor energiebehoud en -efficiëntie, kleinschalige hernieuwbare energie, betere sociale woningen, openbaar vervoer, gezondheidszorg, onderwijs en gelijkaardige menselijke noden.

Klimaatverandering is nu het excuus voor plundering.

Om de enorme vloed van subsidies te verbergen hebben de voorstanders van atoomenergie een geschikte façade. Wat kan hun frauduleus plan beter dienen dan het misbruiken van de klimaatverandering? Wie beter dan de officiële wereldwijde klimaatbeleid-instituten om te dienen als een vertrouwd platform om misleidende atoomverhalen te verspreiden?

IAEA is binnengeslopen in de klimaat COPs en het IPCC.

De IAEA kon haar officiële aanwezigheid in de jaarlijkse COP-vergaderingen organiseren via het artikel 16§8 van het Akkoord van Parijs (2015). Lees alstublieft het Akkoord van Parijs: dan zie je dat art.16§8 een uitzonderlijk concrete beslissing is in het hele akkoord dat een moeras van vaagheid is. De lobbyist voor atoomenergie kreeg zo een gegarandeerde officiële zetel in alle toekomstige COPs.

Een ander toppunt van IAEA-infiltratie zijn haar intriges in het IPCC (Intergouvernementeel Panel over Klimaatverandering), in het bijzonder zichtbaar in de 2014, 2018 en 2022 rapporten van Werkgroep III.[3] Door de rol van atoomenergie voor te stellen als deel van het klimaatbeleid jongleert het IAEA twee tegengestelde doelstellingen.

Een eerste doelstelling is om de feiten over en problemen van atoomenergie te verbergen. Voor dit doel wil het IAEA vermijden dat IPCC-rapporten een accurate voorstelling en beoordeling zouden publiceren van de gehele wetenschappelijke literatuur over atoomenergie.

Een tweede doelstelling is om naar het IPCC-label te kunnen verwijzen om atoomenergie te laten doorgaan als een echte lage-koolstofoptie. Beide doelstellingen samen bereiken vereist enig gebalanceerd en gemanoeuvreed, vaardigheden die het IAEA goed geïmplementeerd heeft door haar dubbelzinnige rol in de promotie van en controle over atoomenergie en atoomwapens.

Doelstelling Een is hoogst problematisch voor het IPCC, gezien het rechtstreeks ingaat tegen de kerntaak van het IPCC[4]. Deze kerntaak bestaat uit het leveren van omvattende overzichten van alle beschikbare kennis, met de vereiste bespreking en beoordeling van alle peer-reviewed literatuur, en het duidelijk identificeren van afwijkende standpunten waarvoor significante wetenschappelijke of technische ondersteuning bestaat, samen met de relevante argumenten.

De oprichting van het IAEA ondermijnt de essentie van de taak van het IPCC, zoals te merken is aan het quasi-exclusief gebruik van documenten van het IAEA of gelijkgezinde organisaties, zoals het OESO Kernenergieagentschap. Van de literatuur worden voornamelijk pro-atoomenergie artikels geciteerd, met enkele kritische auteurs in de bibliografie die bovendien foutief worden geciteerd.[5]

**Het IAEA schendt de essentiële principes van de IPCC-regels
Het IAEA sluit wetenschappelijke beoordeling van atoomenergie uit door publicaties van onafhankelijke wetenschappers te negeren, commentaren die volgens de regels van het IPCC proces werden verstuurd niet te beantwoorden, criteria en standaarden voor duurzaamheid te omzeilen, en te verhullen dat atoomenergie onverenigbaar is met zonne- en windenergie in de elektrische systemen voor opwekking en distributie van stroom.**

Uitvoerige en onderbouwde kritische commentaar op de IPCC ontwerpdocumenten over atoomenergie die doorheen het formeel wetenschappelijk beoordelingsproces aan het IPCC-secretariaat werden geleverd, zijn niet beantwoord[6]. Dit is, opnieuw, volledig in strijd met de werkregels van het IPCC.

Oud-IAEA werknemer H.H. Rogner was de auteur van de passages over atoomenergie in het IPCC-rapport van 2014. Hij was een gecoöpteerde 'Contributing Author'[7], en zijn verschijning en gemanoeuvreed op de plenaire vergadering van het IPCC van april 2014 in Berlijn was hoogst ongebruikelijk[8].

De IPCC-rapporten van 2018 en 2022 vertonen dezelfde gebreken als het rapport van 2014 betreffende de teksten over atoomenergie. Uitgebreide commentaren kregen geen antwoord. Deze echte IPCC-gate met betrekking tot Werkgroep III ontving minimale mediaberichtgeving, terwijl een paar mails tussen klimaatwetenschappers van Werkgroep I, geroofd in november 2009, in een spraakmakend "climate-gate", veel opschudding veroorzaakten.

Dit is het gevolg van propaganda. Het bewijst ook dat de drie werkgroepen van de IPCC van zeer verschillende kwaliteit zijn, met WGIII gefiltreerd door de belangen van fossiele brandstoffen en atoomenergie. De mensen aan de macht in het neoliberal tijdperk weten hoe ze hun belangen kunnen behartigen via sluwe "masterminding".

In de volgende gesproken zinnen wordt vermeld dat **de pers en de NGO's stil blijven**. Dit is een samenvatting van twee geobserveerde feiten. Het is niet de bedoeling om de commerciële pers en de NGO's op gelijke voet te zetten. Voor de commerciële pers is het een doelbewuste standaardpolitiek om neoliberale belangen te dienen.

De stilte van de NGO's is waarschijnlijk niet doelbewust. Vermoedelijk is het door ontbrekende kennis, dus onvoldoende alertheid die vaak ontstaat door banden met politieke en administratieve bubbels. Een voorbeeld is de COP-bubbel, waar het gemeenschappelijk belang van alle deelnemers de voortzetting is van de jaarlijkse vergaderingen.

Met betrekking tot het IPCC willen alle toegewijde milieuactivisten de belangrijke IPCC rol vrijwaren voor de fantastische beoordelingen van wetenschappelijke kennis, geleverd volgens de principes en regels van de IPCC door de Werkgroepen I

en II. Het behouden van de rol van het IPCC wordt meer geholpen door de intriges van het IAEA aan te pakken in plaats van erover te zwijgen.

Er bestaat duidelijk een groot IPCC atoom-klimaatgate

De IAEA bereikt haar tweede doel door de driedelige mantra "Hernieuwbare Energie, Kernenergie, Koolstofopvang en -opslag" te herhalen als realistische opties om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Deze drievuldigheid doordrenkt het hele discours van klimaatbeleid, terwijl het de realiteit verdraait.

Het zet drie opties op gelijke hoogte, terwijl enkel de optie van Hernieuwbare Energie duurzaam is. Hernieuwbare Energie kan niet samengaan met de optie Atoomenergie. Daarnaast toont de optie van Koolstofopvang en -opslag[9] haar onbruikbaarheid, zelfs voor fossiele brandstofbedrijven, door de hoge kostprijs.

De IAEA inspanningen om deze driedigheid te behouden zijn verhoudt omdat anders het eerste doel, het verbergen van de feiten over kernenergie, in gevaar komt. De volharding van het driedig discours is het gevolg van de belangen van de atoom- en fossiele brandstof-industrieën.

Daarenboven nemen ruwe computermodellen, gebruikt door economen, atoomenergie op zonder rekening te houden met de onvermijdelijke conflicten met hernieuwbare energie van wind en zon in echte elektrische systemen. Deze oppervlakkigheid zet onverenigbare opties zij aan zij op papier, wetenschappelijke blunders die blijven smeulen en bijdragen aan het in stand houden van de atoompropaganda[10].

De geheimhouding beschermt het valse kerndiscours

"Hernieuwbare Energie, Kernenergie, Koolstofvastlegging en -opslag" worden voorgesteld als equivalente opties terwijl ze onverenigbaar zijn. Enkel hernieuwbare energie kan een klimaatcatastrofe vermijden.

Het praatje is: "Mensen hun zorgen over atoomveiligheid belemmeren nucleaire uitbreiding", terwijl de eigenlijke risico's enorm zijn, gegeven dat alle verzekeringsmaatschappijen de aansprakelijkheid voor kernenergie weigeren te verzekeren.

Verifieer wat ik zeg door de rapporten van IPCC Werkgroep III van 2014, 2018 en 2022 te onderzoeken op de passages over atoomenergie.

Tot slot: de toegevoegde informatie dient om de ongelooflijke discursieve macht van de atoomlobby aan te pakken. Hun discours verdraait de feiten en is frauduleus. Maar het discours schept ook de nabije financiële stromen en subsidies voor het overleven van een falende technologie. De atoomplichters zullen weer miljarden dollars, ponden en euro's verslinden.

Meer informatie op www.avielverbruggen.be

Notes:

[1] Op 6 december 2023 kwam een antwoord op de "Declaration to Triple Nuclear Energy" door Karl Grossman in The Sentinel Newspapers: Nuclear Power Pushing at the UN's COP28 Climate Change Conference. Verderbouwend op dat antwoord voegde ik informatie toe over IAEA lobbying in Werkgroep III van de IPCC, gepubliceerd door DeWereldMorgen.be en een langere versie op mijn website.

[2] Linda Pentz Gunter van beyondnuclear.org bracht "The Lying Piper of Nukeland" uit en een flyer over hoe de IAEA's bevordering van kernenergie de productie van kernwapens in de hand werkt, verschillende valse beloftes over het klimaat en miljoenen in gevaar brengt.

[3] De IPCC WG3 verslagen van 2014 (AR5), 2018 (SR 1.5°C), 2022 (AR6) zijn vrij toegankelijk op ipcc.ch; Verbruggen, A. (2021) Pricing Carbon Emissions. Economic Reality and Utopia. Routledge Open Access, p.106-111.

[4] Principles Governing IPCC Work, Section 4.3.3, vrij toegankelijk via ipcc.ch

[5] Dit werd bevestigd door de kritische auteurs.

[6] Ik heb de bewijzen, want ik ontving geen antwoord op mijn diepgaande comentaar van de verantwoordelijke medewerkers van het IPCC.

[7] In de veelvoud van auteurs van de IPCC zijn er CLA (Coordinating Lead Author), LA (Lead Author), en CA (Contributing Author). Deze laatste worden niet onderworpen aan het volledig screening-proces maar kunnen om het zo te zeggen binnensluipen door de CLAs te lobbyen.

[8] Verbruggen, A. (2021) Pricing Carbon Emissions. Economic Reality and Utopia. Routledge. Open Access, p.108.

[9] Nu voornamelijk uitgebreid in de literatuur als Carbon Capture, Use and Storage CCUS. Marc Alexander gaf commentaar op een eerste werkdokument van deze tekst, verwijzend naar AR6 WGI, scenario SSP1-1.9, dat de hocus-pocus van negatieve uitstoot via CCUS nodig heeft. Terzijde hangt de huidige manie voor waterstof uiteindelijk af van CCUS. Mijn beoordeling van de twee is minder optimistisch gezien ik CCS leerde kennen in 2006 (IPCC's speciaal verslag over Carbon Dioxide Capture and Storage).

[10] Elektriciteit is een vergankelijk fenomeen en stroom kan niet opgeslagen worden. Het opwekken van elektriciteit zou gemodeleerd moeten worden in opeenvolgende korte tijdsintervals (een kwartier is de maximumlengte voor voldoende nauwkeurigheid). De economen hun Integrated Assessment Models gebruiken jaarlijkse cijfers van gegenereerde elektriciteit, en negeren dus de conflicten binnen de kwartierintervals. Kracht van zonlicht en wind zou altijd prioriteit moeten krijgen in de rangorde omdat hun marginale kostprijs nul is. Deze regel zou tijden van inactiviteit opleggen aan kerncentrales, die daarenboven weinig flexibel zijn in het vermeerderen of verminderen van hun opwekking van elektriciteit. Deze fysieke en economische onverenigbaarheid tussen hernieuwbare energie en kernenergie wordt verheld in de driedelige mantra.